

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง สิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกา
ค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑

กระทรวงการคลัง ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๒๖.๕/๑๖๙๐๘ ลงวันที่ ๒๕
กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ตามหนังสือสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๖๐๑/๓๐๔ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๒ แจ้งความเห็น
ของคณะกรรมการกฤษฎีกาในการวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้าน
ข้าราชการตามบทบัญญัติของมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖)
พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.
๒๕๔๑ กรณีข้าราชการได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเองแล้ว
ซึ่งมีความเห็นว่า มาตรา ๗ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ.
๒๕๒๗ ได้บัญญัติให้สิทธิได้รับค่าเช่าบ้านได้เกิดขึ้นและมีผลบริบูรณ์นับแต่วันที่ข้าราชการผู้ซึ่ง
ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ได้เข้าบ้านอยู่จริงหรือนับแต่วันไปรายงาน
ตัวเพื่อเข้ารับหน้าที่ในกรณีที่ได้เข้าบ้านอยู่ก่อนวันไปรายงานตัว ฉะนั้น ตามมาตรา ๕ แห่งพระ
ราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช
กฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้บัญญัติให้สิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้าน
ข้าราชการของข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเอง
ที่มีอยู่ตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้
ใช้บังคับ ให้ยังคงมีอยู่ต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ.
๒๕๒๗ นั้นการที่จะพิจารณาว่าข้าราชการผู้ใดยังคงมีสิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามมาตรา
๕ ดังกล่าวย่อมต้องพิจารณาจากวันที่สิทธิได้เกิดขึ้นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จากความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าว กระทรวงการคลังเห็นว่า ผู้ที่
จะถือว่าเป็นผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการอยู่ก่อนตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่า
เช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้าน
ข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑ นั้น จะต้องพิจารณาจากวันที่สิทธิได้เกิดขึ้นและมีผลบริบูรณ์
ตามกฎหมาย นับจากวันที่เข้าบ้านอยู่จริงหรือนับแต่วันไปรายงานตัวเพื่อเข้ารับหน้าที่ในกรณีที่ได้
เข้าบ้านอยู่ก่อนวันไปรายงานตัวกล่าวคือ ข้าราชการผู้นั้นจะต้องได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำ
สำนักงานในต่างท้องที่ และได้เดินทางไปรายงานตัวเข้ารับหน้าที่ตามคำสั่งดังกล่าว โดยจะต้อง

ปรากฏว่าข้าราชการผู้นั้นต้องได้เข้าบ้านอยู่จริงแล้ว ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาค่าเข้าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ จะใช้บังคับ ตามนัยมาตรา ๗ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเข้าบ้านข้าราชการฯ

ต่อมา กระทรวงการคลังได้รับการประสานงานจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (ส.ป.ช.) ว่า สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ นร ๖๐๑/๔๕๐ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๓ แจ้งให้ ส.ป.ช. ทราบว่า สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความหมายของผู้ที่มีสิทธิเบิกค่าเข้าบ้านข้าราชการตามนัยดังกล่าวข้างต้นว่า จะต้องพิจารณาจากวันที่สิทธินั้นได้เกิดขึ้นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กล่าวคือ ข้าราชการผู้ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานแห่งใหม่ตามคำร้องขอของตนเองก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาค่าเข้าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ใช้บังคับ สามารถเบิกค่าเข้าบ้านได้โดยไม่ต้องพิจารณาว่าข้าราชการผู้นั้นจะได้เดินทางไปรายงานตัวและได้เข้าบ้านอยู่จริงก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาค่าเข้าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ใช้บังคับหรือไม่ หากข้าราชการได้เข้าบ้านอยู่จริงหรือได้เช่าซื้อ หรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อซื้อบ้านหลังจากวันที่พระราชกฤษฎีกาค่าเข้าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ใช้บังคับ ให้ยังคงเป็นผู้มีสิทธิเบิกค่าเข้าบ้านข้าราชการอยู่ต่อไป

กระทรวงการคลังจึงขอหารือในปัญหาข้อกฎหมาย ดังนี้

๑. ความหมายของมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเข้าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเข้าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งบัญญัติว่า “สิทธิที่จะเบิกค่าเข้าบ้านข้าราชการของข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเองที่มีอยู่ตามพระราชกฤษฎีกาค่าเข้าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีอยู่ต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาค่าเข้าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกานี้” มีความหมายอย่างไร และจะต้องพิจารณาถึงผลบริบูรณ์ของสิทธิซึ่งจะต้องปรากฏว่าข้าราชการดังกล่าวได้เดินทางไปรายงานตัวตามคำสั่ง และได้เข้าบ้านอยู่จริงหรือไม่ตามนัยมาตรา ๗ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเข้าบ้านข้าราชการฯ หรือพิจารณาแต่เฉพาะเพียงวันที่ข้าราชการได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานแห่งใหม่ตามคำร้องขอของตนเอง แม้จะยังมีได้เข้าบ้านอยู่จริง

๒. ความหมายของคำว่า “สิทธิที่จะเบิกค่าเข้าบ้านข้าราชการของข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเองที่มีอยู่ตามพระราชกฤษฎีกาค่าเข้าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗” ตามนัยข้อ ๑ มีความหมายเช่นเดียวกับความหมาย “มีสิทธิได้รับค่าเข้าบ้าน” ตามนัยมาตรา ๗ โดยมีได้หมายความว่ารวมถึงความหมาย “มีสิทธิได้รับเงินค่าเข้าบ้าน” ตามนัยมาตรา ๑๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเข้าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ใช่หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว โดยมีผู้แทน

กระทรวงการคลัง (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมบัญชีกลาง) และผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานปลัดกระทรวงและสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริง แล้ว มีความเห็นว่า กระทรวงการคลังประสงค์จะหารือในประเด็นปัญหาดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง สิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการของข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑ จะต้องปรากฏว่าข้าราชการดังกล่าวได้เดินทางไปรายงานตัวตามคำสั่งและได้เข้าบ้านอยู่จริงหรือไม่ หรือเพียงแต่ข้าราชการได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเอง แม้จะยังมิได้เข้าบ้านอยู่จริง

ประเด็นที่สอง คำว่า “สิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ” ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑ มีความหมายเดียวกับคำว่า “สิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการ” ตามนัยมาตรา ๗ และคำว่า “สิทธิได้รับเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ” ตามนัยมาตรา ๑๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาประเด็นปัญหาข้อหาดังกล่าวแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า เดิมก่อนที่จะมีการใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ นั้น ข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเองมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการได้ ตามมาตรา ๗^๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ ดังกล่าวโดยมาตรา ๓^๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖)ฯ อันมีผลทำให้ข้าราชการซึ่ง

^๑ มาตรา ๗ ภายใต้อำนาจมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ข้าราชการผู้ใดได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการเท่าที่ต้องจ่ายจริงตามที่สมควรแก่สภาพแห่งบ้าน แต่อย่างสูงไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้นั้น

(๑) ทางราชการได้จัดที่พักอาศัยให้อยู่แล้ว

(๒) มีเคหสถานของตนเอง หรือของสามีหรือภริยาที่พออาศัยอยู่ร่วมกันได้ในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่

(๓) ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ในท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรก หรือท้องที่ที่กลับเข้ารับราชการใหม่

(๔) เป็นข้าราชการวิสามัญ

ข้าราชการผู้ใดได้รับเงินเดือนไม่ตรงกับอัตราเงินเดือนในบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ได้รับค่าเช่าบ้านตามส่วนของเงินเดือนโดยคำนวณตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

^๒ มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ.

ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเองไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการอีกต่อไป แต่อย่างไรก็ตามมาตรา ๕^๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) ๑ ยังคงบัญญัติรับรองให้สิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการที่มีอยู่ก่อนพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) ๑ ใช้บังคับ ให้ยังคงมีอยู่ต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ และเมื่อได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา ๕ ดังกล่าวโดยมาตรา ๓^๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑ การรับรองให้สิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการกรณีข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเองยังคงหลักการเดิมไว้ ดังนั้น ข้าราชการที่มีสิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามมาตรา ๕ ดังกล่าวได้ จึงต้องเป็นข้าราชการที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) ๑ ใช้บังคับ ซึ่งหมายความว่า จะต้องเป็นข้าราชการที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามนัยของมาตรา ๗^๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ เดิมซึ่งใช้บังคับก่อนพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) ๑ และสิทธิที่จะได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการดังกล่าวต้องเป็นสิทธิที่มี

๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ข้าราชการผู้ใดได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการเท่าที่ต้องจ่ายจริงตามที่สมควรแก่สภาพแห่งบ้าน แต่อย่างสูงไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้นั้น

๑ล๑

๑ล๑

(๔) ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเอง

๑ล๑

๑ล๑

๓ มาตรา ๕ สิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการของข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเอง หรือของข้าราชการ ซึ่งสำนักงานที่ปฏิบัติราชการประจำอยู่เดิมได้ย้ายสถานที่ทำการไปตั้งในท้องที่ใหม่ที่มีอยู่ตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีอยู่ต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกานี้

๔ มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ สิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการของข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเองที่มีอยู่ตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีอยู่ต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกานี้

สิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการของข้าราชการซึ่งต้องไปปฏิบัติราชการประจำสำนักงานในต่างท้องที่เนื่องจากสำนักงานที่ปฏิบัติราชการประจำอยู่เดิมได้ย้ายสถานที่ทำการไปตั้งในท้องที่ใหม่ใกล้เคียงกับท้องที่ที่ตั้งสำนักงานเดิมตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดที่มีอยู่ตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันสิ้นสุดลง”

๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

ผลบริบูรณ์ตามนัยมาตรา ๗ และมาตรา ๑๓^๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ด้วย ดังที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) ได้วินิจฉัยให้ความเห็นไว้แล้วในบันทึก เรื่อง สิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ (เรื่องเสร็จที่ ๒๒๔/๒๕๔๒)^๗ ว่า ตามมาตรา ๗ และ มาตรา ๑๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ได้บัญญัติให้สิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการได้เกิดขึ้นและมีผลบริบูรณ์นับแต่วันที่ข้าราชการผู้ซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานต่างท้องที่ได้เข้าบ้านอยู่จริง หรือนับแต่วันไปรายงานตัวเพื่อเข้ารับหน้าที่ในกรณีที่ได้เข้าบ้านอยู่ก่อนวันไปรายงานตัว ดังนั้น การพิจารณาว่าข้าราชการผู้ใดยังคงมีสิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงต้องพิจารณาจากวันที่สิทธินั้นได้เกิดขึ้นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ดังนั้น ข้าราชการที่จะใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้ จึงต้องปรากฏว่า เป็นข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเอง และข้าราชการผู้นั้นได้รายงานตัวเพื่อเข้ารับหน้าที่ตามคำสั่งดังกล่าวและได้เข้าบ้านอยู่จริง ทั้งนี้ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ มีผลใช้บังคับ

ประเด็นที่สอง เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า ตามมาตรา ๗ ประกอบกับมาตรา ๑๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการฯ สิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการจะมีผลบริบูรณ์นับแต่วันที่ข้าราชการผู้ซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานต่างท้องที่ได้เข้าบ้านอยู่จริง หรือนับแต่วันไปรายงานตัวเพื่อเข้ารับหน้าที่ในกรณีที่ได้เข้าบ้านอยู่ก่อนวันไปรายงานตัวโดยมีสิทธิได้รับเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการนับแต่วันที่สิทธิได้เกิดขึ้นและมีผลบริบูรณ์ตามกฎหมาย ดังนั้น คำว่า “สิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการ” และ “สิทธิได้รับเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ” จึงหมายความว่าสิทธิอย่างเดียวกัน แต่สำหรับมาตรา ๕^๘ แห่งพระราชกฤษฎีกา

^๖ มาตรา ๑๓ ให้ข้าราชการมีสิทธิได้รับเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการตั้งแต่วันที่ข้าราชการผู้นั้นได้เข้าอยู่จริง แต่ไม่ก่อนวันรายงานตัวเพื่อเข้ารับหน้าที่ และให้สิ้นสุดลงในวันที่ขาดจากอัตราเงินเดือนหรือวันที่อยู่ในข่ายหมดสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกานี้ ถ้าผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ไปรับราชการในท้องที่อื่นไม่สามารถออกเดินทางไปได้ในวันส่งมอบหน้าที่ ให้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านต่อไปอีกไม่เกินสิบวันนับแต่วันส่งมอบหน้าที่ เว้นแต่ในกรณีจำเป็นจะต้องอยู่ต่อไปอีก ให้เบิกค่าเช่าบ้านได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

^๗ บันทึก เรื่อง สิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๖๐๑/๓๐๒ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒ ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๘ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

ค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) ฯ เป็นเพียงบทบัญญัติที่รองรับสิทธิในเรื่องการเบิกเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการของข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเองและเป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการบริบูรณ์ตามกฎหมาย โดยกำหนดไว้ว่าให้เบิกต่อไปได้จนกว่าสิทธิจะสิ้นสุดลง มิได้เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์ของสิทธิที่จะได้รับค่าเช่าบ้าน ฉะนั้น คำว่า “สิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ” ตามมาตรา ๕ ดังกล่าว จึงมิได้มีความหมายอย่างเดียวกับ คำว่า “สิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการ” ตามมาตรา ๗^๙ และคำว่า “สิทธิได้รับเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ” ตามมาตรา ๑๓^{๑๐} แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์
(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มีนาคม ๒๕๕๔

^๙ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^{๑๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖, ข้างต้น